

DEĞİŞEN VE GELİŞEN DÜNYA KARŞISINDA GÖREVLERİMİZ

es-Selâmu aleyküm ve rahmetullahi ve berekâtüh

Üzerimize sayılamayacak kadar çok nimetlerini saçmış olan, her anda her yerde türlü türlü zâhirî ve bâtınî nimetlerine daima mazhar olduğumuz Rabbimize hamd ü senâlar olsun.

Dört günlük bir tatil devresini yakalayarak bir arada bulunmayı planlamış olduk, bir araya geldik.

Rehberimiz, numûne-i imtisâlimiz, her hali ve her sözü başımızın tacı ve yolumuzun aydınlatıcısı olan Efendimiz Peygamberimiz Muhammed-i Mustafâ *sallallahu aleyhi ve sellem* hazretlerine sonsuz salât ü selamlar olsun. Allahu Teâlâ hazretleri âl'ine, ashâbına, etbâına lütuflarını ihsan eylesin ve Peygamber Efendimiz'in hayatından sonra ümmetin emanet edildiği mübarek insanlar mürşitler, evliyaullah-ı kirâmın ve onların yolunda yürüyenlerin hepsine salât ü selam olsun.

Bu toplantıya hoş geldiniz. Hepinizi Allahu Teâlâ hazretlerinin her türlü nimetlerine

mazhar olmanızı dilerim. Allahu Teâlâ hazretleri nimetlerine mazhar eylesin. İki cihanda aziz ve bahtiyar eylesin.

Toplanmamızın sebebi, bu peş peşe yakışıklı [ve] uygun düşmüş olan günleri beraber dinlenerek ve aynı zamanda bazı konularda eğitimleri yaparak geçirmek.

Camiamız içinde bu bir âdet hâline geliyor. İlkinin ayvalıkta murat reis otelinde yapmıştık.

Vakıflarımız ve diğer kuruluşlarımızın yöneticileri, “Değişen ve gelişen dünya şartları karşısında görevlerini daha güzel yapmak için ne gibi tedbirler almalı, çalışmalarımızı hangi yönlere yönlendirmeliyiz?” diye çok faydalı bir toplantı yapmıştık. Onun arkasından kış günlerinde Gemlik’te lapa lapa kar yağan bir mevsimde çok tatlı bir hafta âdeta üç aylık bir kurs gibi yoğun, her gün üç ciddi konferans verilerek, güzel bir eğitim çalışması olmuştu.

Sonra, bu iki otel ilerimizdeki May otelinde, yine burada, oranın bin yataklık kapasitesinin büyük bir kısmını doldurmuş, bazı üst katta yabancı turistler olduğu için başka otellere kaymıştı kardeşlerimiz. Orada da

faydalı ve sonuç itibariyle katılan kardeşlerimizi memnun eden toplantılar, konuşmalar yapılmıştı.

O zaman artık bu beş yıldızlı otellerde binlerce kardeşimizi bir araya toplamak mümkün değil diye toplantımızı bir latifeyle kapatmıştık. Demiştik ki beş yıldızdan sonra çok yıldızlı otellerde eğitim yapalım. Yani üstü açık, üstü gök kubbe olan yıldızlarla donatılmış olan açık hava toplantıları olsun demiştik. O da dördüncüsü oldu. Eğridir'in kovada gölü kenarında hem göl sporları hem dağ, çamlar ve ağaçlar arasında o da gerçekten güzel bir toplantı ve eğitim devresi oldu.

Şimdi bu beşinci toplantıda yine Söke'yi bulmuş oluyoruz. May otelinin kendi içinde bazı sıkıntıları varmış o bakımdan bu otelde toplanmış bulunuyoruz ve kapasitesi tamamen dolmuş yandaki otellere taşmış durumda.

Tabii müslümanların ve İslâm'ın karşılaştığı çok ciddi meseleler dolayısıyla bizim dinlenme dediğimiz şeylerin bile altında dinlenmekten öte gayeler olduğunu herkes bilir. Aslında lokmaların bile boğazımızdan geçmediği düğümlendiği şartlar altındayız.

Allah'ın nimetlerine hamd ü senâlar olsun ama istiyoruz ki bu nimetler bütün sevdiklerimizle beraber, bütün müslümanlarla beraber olsun... O bakımdan dinlenmekten ziyade bir takım meseleleri bir tatil huzuru içinde, iş telaşından uzak, rahat bir şekilde konuşalım müzâkere edelim diye bu toplantıları yapmış oluyoruz; aslı bu.

a. Osmanlıların Misyonların Varisleriyiz

Müslümanlar olarak dünya üzerindeki insan toplulukları içinde çok özel yapıya sahip, kafa yapısı onlardan çok farklı insanlarız. Ayrıca biz, bu diyarların çocukları, dedelerimizin, Osmanlıların torunlarıyız, onların problemlerinin de çilelerinin de vârisleriyiz, onların misyonlarının da vârisleri olmalıyız yani gördükleri hizmetlerin görevlerin de bizim üzerimizde olduğunu hissediyoruz veya onların yaptığı hizmetleri biz de yapalım diye düşünebiliriz öyle de söyleyebiliriz.

Başka insanlardan çok farklı yapımız var. Esas itibariyle başka insanlar menfaati ve zevki öne alıyorlar; rahat yaşamayı, eğlenmeyi, gününü gün etmeyi esas alıyorlar. Müslümanların durumu böyle değil. Müslümanlar

ise ana gayesi rahat etmek değil, icabında cevr ü cefâya kendileri talip oluyorlar. Yani meşakkatin, kendileri arayıp peşine kendileri düşüyorlar. Menfaat değil, icabında ellerindeki bütün menfaatleri gayeleri uğrunda veriyorlar, maddî imkânlarına harcıyorlar hatta canlarını veriyorlar. O bakımdan gerçekten öteki insanlardan çok farklı durumdayız.

Bütün bunları biz imanımızdan dolayı yapıyoruz. Allah'ın varlığını birliğini anlamış ve dünyaya gelişimizin bir gayesi olduğunu bilen insanlar olarak, bu dünyada Allah'ın rızasını kazanmak için var olduğumuzu, hayatın asıl mahiyetinin bir imtihan olduğunu, bu imtihanın sonunda Allah'ın sevdiği bir kul olarak huzuruna varmamız gerektiğini düşünüyoruz ve bütün çalışmalarımız, planlamalarımız, gayretlerimiz bu ana fikir etrafında döndüğü için diğer insanlardan, diğer milletlerden farklı bir görünümümüz var.

Diğer müslümanların da durumu öyle. Sadece kendimize yani biz Türklere mahsus değil Araplardan, Pakistanlılardan, Malezyalılarından, Afrikalılarından, Sudanlılardan müslüman olunca ana yapı, kafa yapısı böyle oluyor.

b. Allah'ın Rızasını Kazanmak İstiyoruz

Allah'ın rızasını kazanmak istiyoruz. Allah rızasına cümlemizi erdirdin.

Rızasını kazanmak için de fedakarlık yapmak ve hizmet etmek gerektiğini görüyoruz. Dinimizin emirleri bize bunu çok açık olarak gösteriyor ve hizmeti birkaç istikamette yapma durumunda bulunuyoruz.

Bir, İslâm'a hizmet etmek zorundayız. Çünkü hepimizin asıl mesleği, müslüman olmak dolayısıyla, sahâbe-i kirâm gibi hareket etmek. Sahâbe-i kiram mesleği veya İslâm'ı yayma mesleği, İslâm'ı tanıtmaya öğretme mesleği... Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*'in niçin peygamber gönderildiğini düşünerek onun bize işaret ettiği istikamette çalışmak... Tüccar değiliz, doktor, mühendis, iktisatçı, esnaf, işçi, çifti değiliz; hepsinin önünde müslümanız ve İslâm'a hizmet etmemiz gerektiğini biliyoruz. İslâm'ı yaymamız, İslâm'a göre yaşamamız, İslâm'ı başkalarına anlatmamız, tanıtmamız lazım.

[İki,] bütün müslümanları Allah *celle celâluhû* birbirlerine kardeş etmiş olduğu için, *inneme'l-mü'minûne ihvetün.*

Müslümanlar birbirlerinin kan kardeşliğinden de önde gelen kardeşleri olduğu için müslümanlara da hizmeti önemli bir gaye olarak karşımızda, kalbimizde buluyoruz. Bu hizmet çeşme yol yaptırmak, Kur'an kursu cami yaptırmak tarzında anlayışın inceliğine, çevrenin şartlarına göre değişebiliyor ama maddî fedakarlıkta bulunuyoruz, para veriyoruz, emek sarf ediyoruz, ter döküyoruz; yani müslümanları memnun etmek, gönüllerini hoş etmek, bir Allah razı olsun diye dualarını almak için, ölürsek arkamızdan bir Fâtiha okusunlar diye çalışıyoruz. Ve renk sınıf farkı asla gözetmeden, kıvırcık saçlı bir zenciye sevebiliyoruz. Kırk tane yamanın altında bulunan bir kardeşimizi çok sıcak duygularla bağrımıza basabiliyoruz. Zenginlik, fakirlik, renk farkı, ırk, dil, milliyet farkı önemli olmuyor. Müminse bir insan, canımız gibi sevdiğimiz bir kimse hâline geliveriyor.

Yunanlılarla güya hasımız ama müslüman olmuş olan Yusuf İslâm kardeşimiz çok sevdiğimiz bir kimse oluveriyor. Ermenilerle güya kavga dövüş ve hesaplaşma içindeyiz ama müslüman olmuş bir Zahid Barsam usta hemen en yakın kardeşimiz oluveriyor.

Amerikalı bir Ömer Abdullah veyahut daha başka bir Japon veyahut Hintli veya Afrikalı veya İngiliz fark etmiyor kardeş oluyoruz ve onlara nasıl hizmet edebiliriz diye düşünürüz.

Yusuf İslâm'ın bu Bosna-Hersek müslümanlarının uğradıkları acıları dindirmek için şahsen ne kadar büyük gayretler sarf ettiğini hatırlıyorum.

Üçüncü hizmet yönümüz bütün insanlara karşı. Bütün insanların da iyiliğini istiyoruz. Hiç kimseye karşı bir ard niyetimiz yok. Başkaları gibi çalışmıyoruz. Başkaları bir gayeyi benimsedikleri zaman o gayeye ermek için can yakabiliyorlar, kan döküyorlar, kadın çocuk öldürebiliyorlar, treni sabote edebiliyorlar, ama biz [yapmayız.]

Biz yapamaz mıyız?

Dünyanın her yerinde terörün âlâsını yaparız çünkü ölümden de korkmadığımız için Japonlar gibi harakiri yaparak yaparız bu işi. Yani onların içine girerek kendi hayatımızı da feda ederek milyonları mahvedebiliriz ama bir canın hesabını, bir damla kanın hesabını düşünüyoruz; insanları potansiyel bakımdan ilerde müslüman olabilir diye de, iyi insanlar

hâline dönüşebilecek varlıklar olarak da gördüğümüzden hiç kimseyi üzmemiyoruz.

Eşyayı bile, çevreyi bile tahrip etmek istemiyoruz, çevreye çöp bile atmak istemiyoruz, bir ağacın dalını bile kırmak istemiyoruz. Bir ağaç zarara uğradığı zaman kalbimiz buruklaşıyor. Demek ki dinimizden dolayı bize aşılarmış olan duygular aslında bütün insanlığa çok sıcak şekilde bakmak tarzında tezahür ediyor ve herkesin iyiliğini istiyoruz.

c. Düşmanlığımız Zalimlere Karşı

Düşmanlığımız, *ve lâ udvâne illâ ale'z-zâlimîn*.¹ “Ancak zalimlere karşı, bir husumetimiz var.” Zulmettiği için; ya günah işlediği için kendine zulmettiğinden ya da başkasının hakkını gasp edip başkasının hakkını çiğnediği için zulmettiğinden ancak zalime düşmanlık besliyoruz.

Mazlumun dostuyuz ama zalimin amansız hasmı oluveriyoruz, böyle bir yapımız var. Aslında bu cihanı kurtaracak bir zihniyet tabii ve bizim belki bu halimizi başkaları çok iyi bildiği için bunu istismar da ediyorlar. Biliyor-

---

1

lar ki biz aramızda yaşayan gayrimüslimlere dokunmayız, aramızda yaşayan gayrimüslimlerin ibadethanelerine tecavüz etmeyiz, ırzına namusuna göz dikmeyiz, bunu biliyorlar.

Onlar kendi ülkelerinde bizim müslüman kardeşlerimize hücum edebiliyorlar, camileri bombalayabiliyorlar, minareleri yıkabiliyorlar. Biliyorlar ki biz burada kiliselere bir şey yapamayacağız. Mukabele bilmisli yapsak Ürdün'de kilise kalmaz, mukabele bilmisil yapsak Türkiye'de hristiyan kalmaz, mukabeli bilmisil yapsak İran'da, Irak'da, Suriye'de gayrimüslim kalmaz. Yani sen misin Bosna'da Hersek'te müslümanları çevirip imha hareketine girişen, ben de o zaman Suriye'de bir tane hristiyan bırakmam desek, Suriye'de süryani kalmaz, Ürdün'de, Beyrut'ta katolik kalmaz ama biliyorlar böyle bir şey yapmayacağımızı, yapmıyoruz da yapmamışız da... Tarih boyunca da yapmamışız... Ermenilerin bize karşı iddiaları vardır, ermeni soykırımı yapılmış filan.

Peki, yedi asır niye yapmamışız çok kuvvetli olduğumuz zamanda? Yedi asır niye ermenilere dokunmamışız, yaşamışlar!? Niye onları vezir yapmışız, niye sağlık bakanı

yapmışız!? Niye malları mülkleri aynen kalmış, niye kiliselerini camiye döndürmemişiz, niye yıkmamışız!?

Demek ki bizim tabiatımızda öyle bir şey yok. Ama onlar, yunanlı İzmir'e çıkartma yaptığı zaman, rus Erzurum'a hücum ettiği zaman onlara rehberlik etmişse, onlardan aldığı güçle bize saldırmışsa, o zaman hak etmiştir. Yani elbette, *elbâdi azlem*. İşi başlatan zalimdir, en zalim odur. Başlattığı için neticesine de katlanacak. Elbette kendisi, rus Erzurum'a geldiği zaman müslüman köylerini basmış müslümanları öldürmüşse, rus gittiği zaman kendisi onun cezasını elbette çekecek. Bunu çok tabii karşılamak lazım, bunun böyle olması normal. Yunanlı buraya geldiği zaman şımarmışsa, yunanlı gittiği zaman elbette cezasını çekecek, bu gayet normal.

d. Ana Gayemiz İyiliğin Hakim Olması

Neticede özetlemek istersek; aslında biz bütün insanların iyiliğini istiyoruz; bütün dünyada iyiliğin, hayrın hakim olmasını istiyoruz. Ana gayemiz, Allah rızasını kazanmak; bu işlerden de herhangi bir kimseden ücret veya menfaat de beklemiyoruz. Kendi

imkanlarımızı da bizden sonra hayır kalsın diye vakfetmeye de hazır durumdayız.

İslâm'ın bir inanç ışığı olduğunu ve insanların Allah'ın varlığını bilmesi, Allah'ı bulması ve Allah'ın emrine göre yaşaması mesajı olduğunu bizim gibi pek çok kimse de anlamış durumda. Sadece biz değil, yola bizden farklı kültürlerin içinden çıkmış olan pek çok insan var, onlar sonunda, yolun sonunda İslâm'a gelmişler.

Mesela Fransa'da yetişmiş, tahsil görmüş, Fransa'da unvan kazanmış, profesör olmuş, Fransa'da politikacı, devlet adamı olmuş; komünizmi tanımış, kapitalizmin içinde yetişmiş, ama incelemeleri sonunda müslüman oluyor. Japonya'da yetişmiş, incelemeleri sonunda müslüman oluyor. Amerika'da yetişmiş, bluejean pantolonla spor yapan, haylaz bir delikanlı olarak hayata başlamış ama inceledikten sonra müslüman oluyor. İngiliz olarak [hayata] başlamış, incelemeleri sonunda müslüman oluyor.

Demek ki İslâm'ın durumu, iletişimin ilerlediği, bilginin sınır tanımadığı çağımızda oldukça avantajlı ve İslâm iyi tanıtıldığı zaman Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*

Efendimiz'in amacı tahakkuk ediyor; insanlar müslüman oluyorlar. İnsanlar hakkı görüyorlar, hidayete eriyorlar, iyi insan hâline gelebiliyorlar. Bunu Sırp da biliyor, kilise çok iyi biliyor, kiliseler çok iyi biliyor! Onun için Sırp diyor ki;

“Siz bize ne kızıyorsunuz ey Avrupalılar! Biz burada müslümanları öldürmekle Hristiyanlığa hizmet ediyoruz. Bu ne biçim din! Sınır tanımıyor, konuştuğu insanları kandırıyor, İslâm'a çekiyor, bunların başka çaresi yok. Onun için bizim bu katliamlarımıza ses çıkartmayın, bizim bu katliamlarımız Hristiyanlığa faydalıdır. Biz balkanlarda müslüman bırakmamak istiyoruz.” gibi bir mantıkla bunu açıkça da söylüyorlar.

Demek ki İslâm'ın durumu iyi, demek ki İslâm'ın durumu İslâm'ın rakibi olan eski ideolojilerin veya teşkilatların veya inançların endişe vereceği bir boyuta ulaşmış; Amerika'da, Avrupa'da, Asya'da, Afrika'da, Rusya'da insanlar İslâm'ı tanıyınca müslüman olabiliyorlar. İslâm'a rağbet de var.

Mesela Amerika'daki bir profesör kardeşimiz günde ortalama beş kişinin kendisine gelip müslüman olduğunu, sorular sorup

İslâm'ı kabul ettiğini söylüyor. Yani ayda 150 kişi, senede yüzlerce insan eder. Bu böyle devam ediyor. Teksas'taki petrol kuyularının sahibi bir yahudi zengininin, milyarderinin müslüman olduğunu, hatta derviş olduğunu, caminin halılarını süpürdüğünü, kapısının kenarında oturduğunu, gerçekten samimi olduğunu Amerika'ya gittiğim zaman söylemişlerdi.

İslâm'ın durumu böyle de fakat müslümanların durumu öyle değil. Yani müslümanların durumuna bakınca evet müslümanlarda da bir uyanış var, bir emperyalizm furçasının arkasından hürriyetlerini kazanıyorlar ve münevverleri İslâm'ın hak yol olduğunu yazıyorlar. Halk onların eserlerini okuyor, muhtelif dillere eserleri tercüme ediliyor ve İslâm, İslâm ülkelerinde, müslümanların çoğunlukta olduğu yerlerde kuvvetleniyor. Türkiye'mizde de, Pakistan'da da, Mısır'da da böyle fakat müslümanlar olması gerekenden çok geri durumda.

Acaba ellerinde imkân mı yok? Niçin olması gerekenden geride, niçin dünya politikasında sözleri dinlenmiyor? Niye istedikleri yerine getirilmiyor, niye dünyanın birçok

yerindeki müslümanlar sefil ve perişan, mazlum ve mağdur, ezilen, müstedaf durumda? Niye hakları çiğneniyor, niye zenginlikleri sömürülüyor? Niye bu çirkin oyun sona ermiyor, paraları mı yok?

Var. Belki bütün zenginlikler Allah tarafından müslümanların yaşadıkları ülkelere bol bol verilmiş, ötekilerden kat kat üstün durumdalar. Nüfus bakımında bir eksiklikleri yok. Dünya nüfusunun en aşağı beşte biri müslüman. Jeopolitik durumları, ülkelerinin konumları, bunlar da hepsi güzel. Fakat müslümanlar, hatta çok rahat söyleyebiliriz, dünyadaki müslümanların gözbebeği olan Türkiye, Türkiye’de bile müslümanlar olması gereken konumun çok daha aşağısındalar ve Türkiye’de bile müslüman halkın demokrasiye rağmen istediklerinin yapılmasından çok uzak noktalardayız, hatta bir baş örtüsü bile yirminci yüzyılın, aklın mantığın kabul etmeyeceği bir şekilde hâlâ bir takım direnen insanların direnmesiyle bir zulüm mekanizması olarak ortada görülebiliyor.

e. Dünya Değişiyor

Geçtiğimiz toplantılarımızda, Gemlik'te, Ayvalık'ta ve burada may otelinde değişen dünya şartlarını, bizi heyecanlandırdığı için, uzmanların, profesör kardeşlerimizin, üniversite hocalarının, ilim adamlarının ağızlarından müzâkere ettik, dinledik, öğrendik. Dünya değişiyor, dünyadaki gelişmeler Amerika'da, Avrupa'da ne olabilir, Asya'da, Afrika'da ne olabilir, Güneydoğu Asya'nın, pasifiğin durumu ne olabilir?

Bunlar hakkında geçen senelerdeki geçen toplantılarda güzel açıklamalar yapıldı. İlmî açıklamalar yapıldı ve onları dinledik. Fakat benim şahsî müşahadem ve kanaatim, dinlediklerimizin gereği olan eylemlere geçemedik.

Yani duyduk dinledik, anladık kabul ettik, peki sonra?

Ondan sonrasında bu kalabalıklar, bu coşkun toplantıların arkasındaki hareketler istenilen hızda olmadı. Ve bu arada da, bizim müzâkere ettiğimiz şartlar da bizim tahminlerimizden daha hızlı gelişmeler gösterdi. Ve dünya üzerinde, Rusya dağılıyor, doğu batı

blokları yumuşuyor, birbirlerine yaklaşıyorlar diye o zaman tespit etmiştik, bu yaklaşma tahakkuk etti, iş birliği içine girdiler. Hatta batı Rusya'ya yardımcı oldu. Krizin içinden çıkmalarını sağlayacak büyük destekler verdi Rusya'ya. Ve evet, doğu batı ekseni, kızıl çini bir tarafa bırakırsak, komünist blok, kapitalist blok arasındaki münâferet, rekabet azaldı. Bunun yerini, kuzey güney ekseni dediğimiz, hristiyan ülkelerle bunların cenûbunda, güneyinde yer alan İslâm ülkeleri arasındaki sıkıntılar aldı. Ve hatta bir kurmay albay diyor ki;

“Eskiden amerikanın askerî tatbikatlarında düşman kuvvetler kırmızıydı, kızıl kuvvetler. Yani kızıl kuvvetler komünistleri temsil ediyordu, şimdi düşmanı sembolize eden renk bile değişti, şimdi düşman rengi yeşil oldu.” diyor.

“Hakikaten böyle mi?” dedim.

“Evet, tatbikatlarda şimdi düşman yeşil renkli.” [dedi.]

f. Fakat Müslümanlar Olması Gereken Yerde Değil

Biliyorsunuz yeşil daha ziyade müslümanları sembolize eder. Yani yeşil deyince, yeşil

renk nedense bizi sembolize ediyor. “Peygamber Efendimiz yeşili severmiş.” diye ondan mıdır; Peygamber Efendimiz’in türbesinin kubbesi yeşil olduğundan mıdır; yeşil hayatiyeti, bitkilerin gelişmesini sembolize ettiğinden midir... Kırmızı ateşi sembolize ediyor, yani hayatın bittiğini, şeytanı sembolize ediyor... İşte nedense bilmiyorum, yeşili biz benimsemişiz hatta bizim hasımlarımız bir ara bize çatarken, “yeşil komünist” filan diye çatıyorlardı. Kızıl komünistler ayrı, bir de bize çatacakları zaman yeşil rengini kullanıyorlardı.

Şimdi Amerika ve Avrupa, tatbikatlarında düşman kuvvetleri yeşil olarak gösteriyormuş. Televizyon filimlerine dahi derhal eğitimlerini intikal ettirdiler, şimdi televizyon filimlerinde Amerika ile Rusya iş birliği yapıyor ve yeşil düşman kuvvetlerin bir takım stratejik mevkilerini bombalamak için beraber hareket ediyorlar ve bombaladıkları yer sahnelerden görüldüğü kadarıyla mesela Irak filan gibi yerler, İslâm ülkeleri ve bombalıyorlar tamam, film başarıyla sonuçlanmış bir olayı şey yapıyor. Sonunda rusla amerikalı birbirine dost, birisi ötekisini moskovaya davet ediyor,

berikisi onu washingtona davet ediyor, kız uçağa binerken amerikalıya el sallıyor vesaire filan. Yani halkı bile buna alıştıırma durumundalar.

Tabii bu sadece böyle bir askerî tatbikatta da kalmış değil. Sıcak savaşa dönüşmüş durumda. Yani bu kuzeyle güney arasındaki mücadele sıcak bir savaşa dönüşmüş durumda ama münakaşa edilebilir olaylar, çeşitli başka türlü yorumlar yapılabilir, ben genel yapı olarak böyle görüyorum.

Mesela balkanlarda çok net olarak bir İslâm katliamı, müslümanların katliamı, çevirme hareketi var. Zaman zaman müslümanlarla hırvatlar bir arada gibi görünüyorlar, zaman zaman hırvatlar da müslümanlara çeşitli oyunlar oynuyor ve onlara giden yardımların bir kısmı hırvatların elinde kalıyor. Yüz üzerinden onu ancak müslümanların eline ulaşabiliyor.

Orayı görmeye gitmiş olan kardeşlerimizin haber verdiğiine göre bütün kolluk kuvvetleri polis vesaire hırvatların elinde. Yani müslümanların safında, müslümanların elinde herhangi bir şey yok sadece onlar işçi ve erat ve silahsız, resmi görevi olmayan,

organizasyonsuz kalabalıklar olarak görünüyorlar. Orada bir Müslüman kıyımı var.

Kafkasyada bir takım olaylar cereyan ediyor, onların yapısını da çok iyi bilmiyoruz. Biz bu olaylara çok hazırlıksız bir zamanda muhatap olduk. Ne kafkasyayı tahlil edebilmişiz ne kültürlerini ne gruplarını biliyoruz; ne balkanları tahlil edebilmişiz. Kafkasyaya ait doğru düzgün bir haritamız bile yok, etnoğrafik bir tahlil yapacak gücümüz yok.

g. Etnografik Olarak Tahlil Yapacak Gücümüz Yok

Birisi birisine saldırdığı zaman saldıran kim, saldırıya uğrayan kim, saldırının amacı ne?

Bunlar basit kavmi çekişme ve çatışmalar mıdır, arkasından daha başka bir gaye güdülen çalışmalar mıdır onları da doğru düzgün tahlil edemiyoruz. Yalnız gördüğümüz bir şey var ki balkanlarda da sıcak savaş var kafkasyada da savaş var.

Bu kafkasyadaki savaş bir taraftan Abazalarla gürcüler arasında görünüyor, öbür taraftan âzerîlerle ermeniler arasında görünüyor ve biz Türkiye olarak, doğrudan

doğruya ne şeyh şamilin torunları olan dağıt-
sana uzanabiliyoruz el uzatabiliyoruz, ne de
aynı dili konuştuğumuz âzerîlere doğru düz-
gün elimizi uzatabiliyoruz. Çünkü aramıza
ermeniler ve gürcüler yerleştirilmiş. Gürcüle-
rin içinde hristiyanlar ve müslümanlar var.
Müslümanların nerede olduğunu bilemiyoruz.
Çünkü müslümanlar dünyanın hiçbir yerinde
politikaya hakim değil ve bir politikaları yok.

Demek ki iki tarafımızda savaş var. Tacikistan'da savaş var. Tacikistan'da açıkça söy-
lüyorlar laik güçler diyorlar, bir de dinci kuv-
vetler diyorlar. Yani dinci kuvvetler, bizde
müslüman olduğumuza göre, orada başka din
olmadığına göre İslamcılar yani. Laikler de
Rusya'dan tank desteği, asker desteği alan ve
orayı bırakmak istemeyen güçler, orada da
bir savaş var. Yani Rusya şeyi elden bırakmak
istemiyor geriye çekilmek zorunda kaldı. Türk
illerinden elini tam çekmek istemiyor,
İslâm'ın oraya gelmesi halinde rahat etmeye-
ceğini bildiği için oraya sıcak müdahalede
bulunuyor, Moskova'dan asker yardımı, ikmal
vesaire oluyor. Komünist taraftarları oraya
hakim olmaya çalışıyorlar.

Bir ara hakikaten bir karşı darbeyle Tacikistan'ı elde etmiş gibi oldular fakat anlaşılan dinciler, yani bizimkiler, biraz daha kuvvetli veyahut yanından gözünden yılmayan, gözünü daldan budaktan esirgemeyen insanlar olduğu için, ötekiler de ehl-i dünyâ olduğundan, temelleri olmadığından, orada olmalarının mânası olmadığından, yine herhalde dinciler laik kuvvetleri orada galiba herhalde şu günlerde terletiyor veyahut hakimiyeti elde etmiş durumda. Fakat orada da sıcak bir çatışma var.

Afganistan'da bir kavga var. Afganistan'daki kavgayı anlayamıyoruz, iki tarafta da müslüman görünüyor ama İslâm ülkesi netice itibariyle savaşın içinde. Yani biz sonuca bakacak olursak âsûde değiliz, rahat değiliz, orada da savaşın içindeyiz.

Keşmir'e bakıyoruz, Hindistan'a; hintlilerin şöyle zulmettiğini, böyle zulmettiğini gazetelerden okuyoruz. Seylan'a bakıyoruz, tamil gerillalarının müslümanların şu kadarını katlettiğini, bu kadar katlettiğini duyuyoruz. Bangladeş'e bakıyoruz, müslümanların mağdur olduğunu görüyoruz. Güneydoğu Asya'da, Malezya'da, vesairede çeşit çeşit sıkıntılar...

Demek ki batıdan doğuya doğru İslâm ülkelerinin kuzey hudutlarında bir yangınlar var, bir şeyler var yanıyor yani, yangın var. Bizim ülkemiz bile, demokratik bir ülke, sulh ve sükunu benimsemiş bir ülke fakat biz de harbin içindeyiz. Yani bizde de bombalar patlıyor, uçaklar uçuyor, biz de şu anda harbin içindeyiz. Şu anda hissetmiyoruz, büyük illerde olan, batıda olanlar hissetmiyor ama Güneydoğu Anadolu'da olanların hepsi bu ızdırabın içinde, hepsi tedirgin, az veya çok hepsi bu çatışmadan zarar görmüş durumda.

Ortadoğu'da İsrail var ve İsrail büyük israili kurma çalışmaları içinde. Büyük İsrail, şimdiki israilden çok daha geniş olacak. Suriye'yi ve Irak'ı ve Türkiye'nin bir kısmını eline avucuna almış olacak, petrol mıntıklarına hakim olacak.

Haritaları çok net olarak basıyorlar, sözlerini çok açık olarak söylüyorlar. Nil'den Fırat'a kadar bir büyük İsrail hayal ediyorlar ama şu andaki nüfusları, bu lokmayı ağızları yutmaya, boğazları müsait olmadığından kuvvetlenmeye çalışıyorlar. Yani yakalamışlar bir avı ama "yut bakalım" desen yutamaz boğazına tıkanır kalır. Onun için şu anda

yutmuyorlar fakat yiyeceğim diyorlar, yani buraları yiyeceğiz diyorlar.

Amerika'ya yayılmış, Avrupa ülkelerine yerleşmiş olan, ekonomik bakımdan güçlenmiş, milyonları milyarları elde etmiş olan Ermenilerin, Türkiye'de bir büyük Ermenistan kurma çalışmaları var, çok net. Bu çalışmalarına Osmanlıların son devrinde başladılar, şimdi halen devam ediyor. Güneydoğu olaylarının altında yatan sebeplerden birisi çok net olarak büyük ermenistanın kurulmasıdır. Büyük ermenistan şimdiki Ermenistan'dan Kars'a, Kars'tan Van'a, Van'dan Adana'ya, İskenderun'a kadar uzanacak bir ülkedir. Bunun da haritaları yapılıyor ve çok net olarak bu da literatürde bahis konusu edilmekte.

Orta doğru teknik üniversitesi eski rektörü Kemal Kurdaş vardı. Rektörlük yaptığı yıllarda bir sözü benim çok dikkatimi çekmişti ve ayıplamıştım. "Türkiyenin daha 50 yıl yaşayacağına kanaatim yok. Türkiye daha 50 yıl sürdüremez varlığını." diyordu. Halbuki biz Osmanlı dedelerimizden beri devlet deyince "devlet-i ebed müddet" terimiyle düşünüyoruz zihnimizde. Yani devletimiz kıyamete kadar devam edecek olan bir devlettir.

Çünkü madem kıyamete kadar müslüman olacak, o halde müslümanların da sahibi olan bir devlet, devlet-i aliyye, devlet-i ebed müddet olarak kıyamete kadar payidar olacak.

لَا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي ظَاهِرِينَ عَلَى الْحَقِّ حَتَّى
تَقُومَ السَّاعَةُ

Lâ tezâlû tâifetün min ümmetî zâhirîne ale'l-hakkı hattâ tekûme's-sâ'atü.

Kıyamet kopuncaya kadar madem ki İslâm'ı tutan ve savunan bir takım has müslümanlar olacak, madem ki Allah'ın nuru yer yüzünde sönmeyecek, o halde devlet, “devlet-i ebed müddet” diyorduk, dedelerimiz öyle diyordu.

İşin aslı öyle. Yani Osmanlı levhası indi, Osmanlı diyarına Türkiye levhası asıldı ama Selçuklu da aynı, Anadolu beylikleri de aynı, levha değişikliğinin altındaki öze bakacak olursanız devlet ebediyete doğru gidiyor. Fakat, “50 yıl daha devam etmeyecek” sözü tabii batıda okumuş olan münevverlerin bazı bilgilerine dayanıyor. Kafalarına bir yerlerden

okudukları bilgiler yerleştiği için bu sözü söylüyorlar.

Nitekim reisicumhur da, Saddam ile savaş olmadan önce; “Ortadoğu’nun haritası mutlaka değişecek.” demişti. Ben de arkadaşlara demiştim ki;

“Basılmış bazı kitaplar, romanlar var galiba, bu romanı bazıları baştan sona okumuş, konuyu biliyorlar ve sonucu da biliyorlar. Fakat biz sayfa sayfa okuyoruz sonunu merak ediyoruz. Sayfa sayfa karşımıza gelen olaylarla olaylara muttali oluyoruz ama bazıları romanı baştan sona okumuşlar.” diyordum, hakikaten de öyle gibi.

Demek ki Kemal Kurdaş, “Türkiye 50 yıl devam etmeyecek.” diyor. “Ortadoğu’nun haritası değişecek.” diye bir şeyi çok yetkili kimseler söyleyebiliyor. Bu değişiklikten Türkiye’nin zarar göreceği de çok net olarak ifade ediliyor.

Yunanistan, şu denizin karşı tarafındaki topraklara kadar sokulmuş, o toprakları da harpsiz darpsız kim vurduya getirilerek, dedelerimiz kanla almışlar, biz kağıt üzerinde verivermişiz. Yani adamların bizimle savaşmaya gücü yokken ve biz savaşta onları

yenmişken ve bu topraklar dedelerimizin malı iken onların eline geçivermiş. Şöyle baktığımız zaman görünecek kadar yakınımıza sokulmuş Yunanistan'ın büyük ideali var. Bu topraklara da sahip olmak yani o adalardan bu tarafa doğru yürüyüp şuraları da alma gayreti var.

Bunları hep biliyoruz. Güneydoğu Anadolu'da bir Kürdistan devleti kurulacak deniliyor. Biz bunu tabii bir ermeni kışkırtması olarak söylemek istiyoruz ama biz bize, açıkça mertçe konuşmak gerekirse, Güneydoğu Anadolu'da kalmayan olaylardan, Anadolu'nun birçok illerine sıçrayan vukuattan anlıyoruz ki bazı kardeşlerimiz maalesef bu masala kanmış ve o masal uğrunda çarpışıyor. Yani gerçekten bir Kürdistan'ı kurma idealiyle kan döküyor, can yakıyor, sabotaj yapıyor. Bu da çok net olarak görülüyor, hepsini ermenilere fatura etmemiz mümkün değil, yani çok net olarak bunu görüyoruz.

Şimdi açıkça söylüyorum ki Türkiye'nin bölünme tehlikesi bahis konusu. Herkes söylüyor zaten, yani gazetelerde söylenen şeyler bunlar. Müzakeresi yapılmaya başlanan şeyler. Biz 30-40 yıldan beri bu meseleyi böy-

le takip ediyorduk, elimizden geldiğince bir şeyler yapabilir miyiz diye düşünüyorduk, konuşuyorduk, şimdi artık herkes konuşuyor, harcıâlem bir konu oldu.

Ben bundan dolayı bazı asker dostlarla, uzman kimselerle görüştüm. Dedim ki;

Yani bir insan asker olarak emekli olabilir. Normal. Fakat kendi konusuyla ilgilenir. Mesela Afganistan'da bir sıcak savaş var, bu sıcak savaş müslümanlarla ruslar arasında. Acaba durum nedir, yani stratejik bakımdan, askerî bakımdan bizim müslümanların çarpışma şekli uygun mu değil mi?

Gazeteler yazmıştı, bir general Azerbaycan'a gidip de orayı derleyip toparlayınca ermenilere karşı iyi bir durum elde edilmeye başlanmış. Yani bilgi uygulandığı zaman sonuçlar güzelleşebiliyor.

Askerlere sordum, bizim sadece zararımıza yani tamamen bizi çok zarara uğratmadan bir parçamızı almakla böyle bir operasyon [olsa] hudutlarımız biraz daha küçülebilir. Alışmışız, yani Tuna vilayetini, Mora eyaletini, adaları, Kırım'ı vermişiz. Bir ara Kars'ı vermişiz almışız filan. Eh biraz daha şurayı

burayı veririz onu da sineye çekeriz. Öyle kalır mıyız?

Bir asker bana dedi ki; “Hocam, ben iŐin bu kadarla kalacağını sanmıyorum. Biz aynen Bosna-Hersek’in durumuna dűŐebiliriz. Eđer gűneydođu olayları Kafkasya olaylarıyla birleŐir de bir Ermenistan, Gűrcistan, sűryanistan; hristiyan kısıkcacı doğudan bizi kısıkaca alır batıdan da bir ortodoks [kısıkcacı] olursa biz Anadolu’da, Bosna-Herseklilerin çevrilerek imha edildiği gibi, hiçbir yerden yardım almaz abluka altına alınmış durumda Anadolu’da da bir soykırımına uğrayabiliriz.” dedi.

Bu tabii askerlerin askerce gűrűŐleri olabilir, bir endiŐe olabilir, temenni etmeyiz, olmamasını dileriz.

Böyle bir durum olursa biz yardımı nereden alırız?

Yani gűneydođu Anadolu’dan, Irak’tan bize yardım gelmez. Suriye’den, Suudi Arabistan’dan, Mısır’dan, İnan’dan yardım gelmez. Yani biz, böyle bir Bosna-Hersek durumu gibi durum olursa ne yaparız?

Bosnalı bir bakan İstanbul’a geldiği zaman bizim bir arkadaŐa söylemiş, hayretler içinde kaldım. Bosna-Hersek cumhuriyetini,

istiklalini ilan ettikleri zaman, Yugoslavya dağıldı, hersek bir cumhuriyet ilan ediyor, hürriyet ve istiklalini beyan ediyor, lafla bu iş olacak sanıldı. O zaman ellerindeki silahları [için] demişler ki;

“Biz bu silahları ne yapalım? Ne yapalım ne yapalım, Türk kardeşlerimize verelim, onların orduları var askerleri var, Türk kardeşlerimize verelim bu silahları.” demişler.

O esnada da artık bu Bosna-Hersek olayları başlamış. Yani şu basiretsizliğe, şu askerî düşüncenin yokluğuna, stratejik ve taktik planlarının mevcut olmayışındaki sefalete bakın ki ellerindeki silahları bile iyi niyetle Türkiye’ye vermeyi düşünüyorlar da kendilerine lazım olacağını düşünmüyorlar.

Her bir şeye hoyratça döküp gözyaşlarını Bir damlada en son deme lazım demedik. diye bir şâir var, böyle söylemiş. Her tarafa gözyaşı döktük de en son demede lazım bir gözyaşı diye gözyaşı stoku yapmadık diye söylüyor.

Müslümanların durumları o kadar sefil ki o kadar plandan programdan yoksunlar ki yıllar yılı sırplar balkanlarda müslüman bırakmayacağız, balkanlardan müslümanları

süreceğiz diye çalışıyorlar hatta Anadolu'dan süreceğiz diye arada bir söz de duyuluyor, bize duyurulmuyor ama kendileri söylüyorlar. “İran’a gitsinler, Suudi Arabistan’a gitsinler, Ortaasya’ya çekilsinler.” diye bizi oralara kadar kovma niyetleri dile getiriliyor, hazırlanıyorlar, fakat bizim kardeşlerimizde bir çalışma yok.

Bizim burada, İstanbul’da gayrimüslimler yaşırdı; ermeniler, yahudiler ve rumlar. Bunlar ekseriyetle adalara yerleşmişlerdi; Büyükaada, Heybeli, Kınalı, Burgaz. Burada daha ziyade gayrimüslimler vardı.

Niçin?

Yani herhangi bir hücum olursa savunmaları kolay olsun diye. Her yerde kendilerinin bir mahalleleri vardı.

Bizim yayınlarda av tüfeği ilanları çıkıyor, süper poze. Yani üst üste iki tane şey, iki tane kurşun alacak veya şöyle olacak böyle olacak. Bunları konuşurken birisi dedi ki;

Hocam, şu anda Türkiye’deki gayrimüslimler çok daha modern silahlarla şahsen silahlanıyorlar. Çok daha modernlerini alıyorlar.” dedi.

Ben şahsen bu toplantıyı [bir fırsat olarak görüyorum.] Tabii dinlenme toplantısı ve bir eğitim toplantısı, bu programlar böyle programlar rahat insanlar içindir. Yorulmuştur dinlenecek, zamanı geniş, eğitim yapacak, zamanı geniş. Eğitim ömrü alan bir faaliyettir. Ömür boyu süren, uzun, heyecandan uzak bir faaliyettir.

Muhterem kardeşlerim!

Ben asıl burada, etrafımızda dönen olayların bizim düşündüğümüzden daha vahim olduğunu size duyurmak için bu toplantıyı bir fırsat telakki ediyorum. Rusya ile tarihî bütün kavgalar gürültüler bitmiş gibi görülüyor. Rusya dağıldığına göre Ukrayna, Beyaz Rusya, Birleşik devletler topluluğu ve Moldavya var. Karadeniz'de bunlar KEİB anlaşmasıyla bizim dostumuz fakat görüyorsunuz votka getiriyorlar, votkayı içenler kıvranıp ölüyor, yani zehirli, kontrolsüz. Kadınları geliyor burada hastalık yayılıyor. Yani neresinden baksanız çeşit çeşit sıkıntılar...

Bizim bu tarihi düşmanımız şimdi hepsi dost mu oldu? Kırk yıllık düşman birden dost mu oldu?

Hayır. Kokusunu duymaya başlıyoruz. Kırım lılardan, kırım lıların derneklerinden, sözcüsü olan şahıslardan, “Kırım Türkleri bir soykırımına uğramak tehlikesi altında.” diyorlar.

Yani şu anda Kırım’da bir soykırım olsa biz ne yapabiliriz?

Kuzeyden eski rusyadan beklediğimiz tehlikeye karşı natoya sığınmış tık. Şimdi onlar NATO ile barış tıklarına göre bir tehlike gelirse ve bir anlaşma bahis konusu olursa biz kiminle iş birliği yapıp da onlara karşı kendimizi savunuruz?

Biz Bosna-Hersek’te olsaydık acaba nasıl tedbirler almamız gerekirdi?

Türkiye yarın öbür gün bir Bosna hersek olabilirse, olma tehlikesi varsa, bunu askerler ciddi ciddi söyleyebiliyorlarsa, gazetelerde bunu yazabiliyorlarsa, -ki yazdılar okuduk yani bir takım gazetelerde bu haberler vardı. Türkiye’de o duruma gelebilir- bizim yapacağımız çalışmalar, alacağımız tedbirler neler olmalıdır?

Ben şahsen toplantıların içinde bunların da istişare edilmesi gerektiği kanaatindeyim.

h. Şahsi Tedbirlerinizi Alın

Kısaca söylemek gerekirse; şahsi tedbirlerinizi hepimiz alın. Yani fert olarak, şahıs olarak yuvanızı savunmak için ne tedbir almanız mümkünse onu alın. Mevcut imkanlar içinde alabileceğiniz bütün tedbirleri alın. Bu bir.

Sosyal tedbir, grup tedbiri olarak böyle bir tehlike olursa nerede bütünleşebiliriz, nerede toplanabiliriz, nerede savunmamızı yaparız diye onu da düşünün. Ev alacağınız, mahalle kuracağınız, yerleşeceğiniz zaman bu noktayı da nazari dikkate alın.

Dinî bakımdan hazırlıklı olun. Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* hazretleri buyuruyor ki;

Accilû bi't-tevbeti kable'l-mevti. Yani, “Ölüm geliverir tevbenizi hazır edin, hakka dönüşünüzü hemen yapın, çünkü ummadığınız bir zamanda ölüm geliverir.” buyuruyor Peygamber Efendimiz. Onun için dinî bakımdan hazırlıklı olmamız gerektiği kanaatindeyim. Böyle yaşamımız, ekonomik mücadelemiz, iş hayatı uğraşlarımız devam edip dururken birden bir şey olabilir, onun için dinî bakımdan

borçlarını ödemeli insan, tevbesini yapmalı, ibadetinde taatinde olmalı, kul haklarını halletmeli, hazırlıklı olmalı.

Siyasi bakımdan müslümanlar arasında bir iletişim, iş birliği yok maalesef. Bosna-Hersek'te sırp ordusu 150 bin kişiyi öldürüyor, Yugoslavya'nın öbür tarafındaki müslümanlar Türkiye'ye geliyorlar konuşuyoruz, müşterek düşmana karşı hiçbir müşterek hareket çalışması yok. Kosova duruyor, sancak bölgesi duruyor, daha başka yerlerdeki duruyorlar. Madem oraya kardeşlerimize onlar saldırmış bizde buradan şey yapalım da müşterek düşmanı susturalım, durduralım filan gibi hiçbir [ortak] hareket yapacak durumda değiller.

İletişim eksiliğinden olayları da bilmiyorlar. Bizde gazeteler yazıyor biz okuyoruz, radyolardan dinliyoruz, onların belki radyosu da gazetesi de yok, bu konuları bilmiyorlar. O bakımdan mutlaka bir iletişim şebekesine sahip olmamız lazım geliyor. Yurt içi ve yurtdışında haberleri doğru alabilmemiz ve birbirimize iletmemiz için mutlaka sağlam iletişim sistemlerimizin olması gerekiyor. Bunu radyo ve televizyona kadar, radyo televizyon yayını

yapmaya kadar geniş bir çalışma sahası olarak görüyorum.

Bana mektup yazıyorlar zarf gönderiyorlar, Isparta'daki kardeşlerim bir zarf göndermişler, Fahrettin sağ olsun;

“Radyo ve televizyon çalışmalarınız için âcizane şunu gönderiyoruz.” filan diye... Üç milyon dört milyon beş milyon... Filanca yerden bir hanım kız telefon açıyor;

“Hocam biz burada bir çalışma yaptık biraz para topladık, hangi hesaba yatıralım?” diye.

“Ne kadar topladınız kızım?” diyorum.

İşte dört milyon 100 bin, bilmem ne...

Ankara'da bizim sempozyunumuz vardı, gençler aralarında bir para toplamışlar bir zarfa koymuşlar, -harçlıklarından tabii çok kıymetli- işte bir küsur milyon filan.

Yani bu [çalışmalar], bu tarzda çalışmalarla dünya politikasına etkinliği olacak bir grup, bir devlet, bir ümmet, böyle çalışmalarla bir noktaya varamaz.

Bugün bazı şahıslar bile şahsi dirayet ve başarılarıyla birkaç televizyon kanalına sahip olurken ümmetin radyo istasyonlarının, televizyon kanallarının olmaması, iletişim imkan-

larının zayıf olması, neşriyatının eksik olması çok acı bir durum. Yani meselelerin ciddiyetini idrak edemediklerinin ve dinleri için gerekli fedakarlıkları yapamadıklarının ve tabii başlarına acı bir olay geldiği zaman da gafil yakalanacaklarının işareti. Çok net olarak bu böyle. Onun için mutlaka iletişim sahasında her türlü iletişim yani haberleşme, muhabere, irtibat şeyini her türlü cihazla mutlaka sağlamamız lazım.

Sonra batı ile biz arasında yani kuzeyle güney arasında, müslümanlar ile gayrimüslimler arasındaki bu dengesiz durumun büyük ölçüde bilimsel gerilikten kaynakladığı yıllardır biliniyor ve konuşuluyor. Biz bilimsel sahada bir hayli ilerlemiş durumdayız fakat kendimiz özel buluşlarımızla, karşı tarafa bağımlı olmadan kendi kendimizi ayakta tutacak bir seviyeye, bir uygulama durumuna geçebilmiş değiliz.

Saratoga olayını misal olarak vermek istiyorum. Saratoga olayı çok önemli bir olaydır. Çünkü müttefik kuvvetlerden müteşekkil bir filo içindeyken ve grinperyd [green period] dediğimiz istirahat halindeyken yani tatbikat esnasında değilken ve tatbikat pla-

nında yok iken bizim gemimiz nişan alınıyor, hedef alınıyor ve bizim müttefikimiz olan bir gemi tarafından vuruluyor. Tahminen gemi tarafından vuruldu deniliyor ama her şey meçhul. Acaba sakız adasındaki üstten mi atıldı yoksa gemiden mi atıldı o da belli değil. Sii Siprov [Sea Sparrow] füzesiyle vurulduğu söyleniyor mümkün değil. Çünkü o füzeler havadan hava hedeflerine karşı kullanılan füzeler. Eğer bir gemiye atılsa suya çakılmaktan başka bir sonuç doğurmaz.

Sii Siprov füzesiyle olmadığı anlaşılıyor. Başka bir şeyle vurulmuş ve bu radara yakalanmayacak kadar denizin satına yakın hareket edip, öyle gidip radarda görünmeden, ondan sonra yükselerek -bu bizim kobra güdümlü füzede yükselme mekanizması vardır öyle olduğunu tahmin ediyorum- komuta kulesini vurmuş.

Eğer radara yakalansaydı, acaba bir Amerikan gemisine böyle bir hücum yapılsaydı, o kendisini savunabilir miydi?

Evet, dakikada şu kadar mermi atan silahlarla bir duvar meydana getirilip füze hedefine ulaşmadan yolda tahrip edebilirdi. Belki bu kısa mesafede o da bir şey yapamaz-

dı deniliyor fakat muhterem kardeşlerimiz sonuç şu:

Bilimsel geriliğimiz dolayısıyla bizim hava ve deniz güçlerimiz böyle bir savaşta iyi bir sonuç alamayacak, ancak biz karada gerilla harbiyle bir direniş gösterebileceğiz, büyük hedefleri koruyamayacağımız demektir.

Biliyorsunuz Amerika ile sataşma işine Rusya, yıldız savaşı projesiyle başladı, pes etti. Kıtalararası füzelerin havada tahribi meselesinde Rusya pes etti.

Sonra Kazzafi, hazırlamış olduğu silahlarla, işaret ettiği bir hattan daha güneye geçerseniz vururum diye söylediği halde Amerikalılar geçtiler, teknolojik üstünlükle Amerikalılar Kazzafi'nin sarayını bile vurdu ve Kazzafi'nin silahları tesir etmedi. Böylece Kazzafi'nin de bütün gözü karalığı, kara görünmesine rağmen ilmî ve teknolojik gerilikten bir şey yapamadığı anlaşıldı.

Sonra Saddam bu işe girişti. Bir hayli hazırlık yapmıştı ve elinde bir hayli modern silah vardı. İran'a karşı kendisini besleyenler bazı silahlar vermişlerdi. Fakat o da bir oyuna geldi ve bu işi başaramadı.

Demek ki bilimsel [olarak] kendi kendimize yeter duruma milletçe gelmek zorundayız. Mesele artık şahsî bir mesele olmaktan çıkmıştır. Hani politik bakımdan bir seçimi kazansak da yüzde 100 iktidara gelsek veya Abdulhamid Han, tarih içinden zaman tüneliyle geçip başımıza gelse ve biz küçük Osmanlı devleti oluversek, şu anda Türkiye cumhuriyeti yerine küçük Osmanlı devleti aliyyesi oluversek, bilimsel eksikliğimiz dolayısıyla düşmana bir şey yapamayacağız.

O halde bilim adamlarımızın bu mesele üzerinde düşünüp bunu çözümlemesi lazım başka bir çaresi yok. Bunun için her türlü parayı vermek lazım. İcabında tuz ekmek yemeye razı olup düşmanın bize saldırmaya cesaret edemeyeceği hazırlığı mutlaka yapmamız lazım. Bu Allah'ın emridir.

وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ
تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ

Ve e'iddû lehüm mesteta'tüm min kuvvetin ve min rıbâti'l-hayli turhibûne bihî aduvvellâhi ve aduvveküm.²

Düşmanı korkutacak bir hazırlık şarttır. Bu işi hazırlamadan önce eğer gafil ve cahil durursak bize yemek yemek için de katık haram olur.

Mesele artık iktidar ve muhalefet veya şu parti bu parti meselesi olmanın çok daha üstüne çıkmıştır. Çünkü hedef topyekun belde-mizdir, topyekün ümmetimizdir. O bakımdan meseleyi çok daha büyük çapta düşünmek lazım. Sırlı boşnağa hücum ederken artık onların içinden kandırıp da komünist ettiğini ayırmıyor. Yani sen komünistsin sen bu tarafa geç, ben namaz kılan müslümana düşmanım onu öldüreceğim demiyor. Darbeyi vuracağı zaman kandırmış olduğu, kendi tarafına çekmiş olduğu komünist boşnağı da vuruyor; ateist, kendisinin kafasına tamamen yatkın boşnağı da vuruyor.

Demek ki Türkiye'deki hainler, gafiller, modernistler, Türkiye'deki reformistler de,

---

² 8/Enfâl, 60.

eğer böyle bir olay olursa böyle bir ayrıma tabii olmayacaktır. Veya bir başka İslâm ülkesinde böyle bir olay olursa böyle bir ayrıma tabii olmayacaklardır. Felaket geldiği zaman önce onlara gelecektir çünkü Allah'ın adaleti de onu gerektirir. Yani ilk önce onlara geleceğine ben yüzde 99 onda dokuz kaniyim, ilk önce onlar topun ağzında olurlar.

i. Bilimsel Hazırlığı Ne Pahasına Olursa Olsun Yapmamız Gerekliyor

O bakımdan İslâm ülkelerinin bilimsel bir ileri teknolojiyi her ne pahasına olursa olsun yakalaması gerekiyor. Türkiye'nin, Türkiye'nin içindeki falanca veya filanca grubun nasıl yaparsa yapsın bu işi başarması gerekiyor. Pakistan'ın atom bombasını yaptığı söylenir; İran'ın, Kazakistan'ın acaba atom alimlerini alıp da orada müstakillen bir atom bombası imaline muvaffak olup olamayacağı düşünülür. Yani birçok İslâm ülkesi aslında kendisini savunacak bir silahın peşinde ama bunu şu anda yapabilmiş değil. Hiç olmazsa mutat silahlarla, konvensiyonel silahlarla kendisini koruyacak azami tedbirleri alması lazımdır.

İç ve dış politikada bu kuzey güney hattını bozacak ve bütün müslümanları birleştirecek, bütün bîtarafı böyle bir oyunun içinde rol almaktan dışta bırakacak bir büyük çalışma içinde mutlaka girmek lazımdır. Mesela İran şiidir biz sünniyiz. İran ile bizim problemlerimiz vardır, vesaire... şimdi bunu düşünecek zaman değildir. İran ile Türkiye'nin anlaşması lazımdır.

Irak ile problemler vardır, şöyledir böyledir, Irak ile Türkiye'nin mutlaka anlaşması lazımdır. Suriye ile Türkiye'nin çeşitli problemleri vardır, bunların birbirleriyle mutlaka anlaşması lazımdır. Mısır ile Türkiye'nin durumu vardır, Mısır ile Sudan'ın, Mısır ile Libya'nın, Libya ile Tunus'un problemleri vardır, Cezayir'in problemleri vardır. Bunların mutlaka halledilmesi ve hepsinin belli bir çizgiye getirilmesi lazım. Bunun için de bir İslâm politikasının, İslâm dış politikasının ortaya konulması lazımdır. Bütün bu üye ülkelerin menfaatlerini korumak ve bütünüyle İslâm'ın zarara uğramasını engelleyecek bir çalışma yapmak şarttır. En ileri keşif kollarında düşmanla temas hâline gelmiş olan birlikler takviye edilmezse düşman ilerler birinci safa kadar gelir

ondan sonra genelkurmay karargahına bile gelir. Onun için bizim bu güney kuzey stratejisini çizen düşmanlara karşı mücadelemizi Yugoslavya'da kazanmamız lazımdır, Kafkasya'da kazanmamız lazımdır, Ortaasya'da kazanmamız lazımdır. Kazanamazsak savaş Türkiye'de olur, kazanamazsak savaş Mekke'de olur. Onun için Balkanlar'ın mutlaka [savunulması lazım.] Sırplar, hristiyanlar, katolikler ve ortadosklar müştereken haince planlar yaparak Balkanlar'dan müslümanların temizlenmesini istiyorlar. Bizim de bugün var gücümüzle, Balkanlar'da müslümanlığın silinmemesi için ne gibi tedbirler alacağımızı düşünmemiz ve o tedbiri mutlaka almamız gerekir. Bunun için ne yapılabilir, oturup konuşmak lazım. Mesela şu anda Arnavutluk hür bir ülkedir yüzde 75'i müslümandır yüzde 25'i hristiyandır. Geçtiğimiz yıllarda bu rakam yüzde 99'u müslümandı ama yüzde 75'e indirmişler. Demek ki Hristiyanlık galip gelmiştir çünkü insanlar açtır, çok [fakir] ülkedir, boynuna haç takarsan yardım ederim tarzında kilise orada çalıştığı için orada yüzde 99'u müslüman olan ve ancak komünizm canavarı bekçi konularak baskı altında tutulan Arna-

vutluk'un bugün yüzde 25'i hristiyanlaşmıştır yani dörtte biri gitmiştir. Bu daha da ileriye doğru gidebilir. Arnavutluk'tan başlanabilir, özel veya mustakil bir cumhuriyet olan Makedonya üzerinde çalışılabilir, Kosova üzerinde çalışılabilir. Askerlerin oturup plan yapması lazım; yani bu sırpların ikmal yolları nasıl kesilir, müslümanlara ikmal nasıl sağlanır, müslümanların durumu ve mağduriyetleri nasıl giderilir diye düşünmek lazımdır.

Muhterem kardeşlerim!

Bu ileri karakollarda biz karşı saldırıyı durduramazsak burada rahat toplantı bile yapamayız. Onun için bunu ciddi ciddi oturup konuşma zamanımız gelmiştir. Onları konuşmamız lazım, aranızda bunları konuşun tedbirini alın. En önemli işlerden birisi de, şöyle bir düşünüyorum, dünyanın bütün devletleri bize düşman. "Kim dost?" diye bakıyorum ne müslüman ülkeler dost; İran, Irak, Suriye, Mısır vesaire... ne hristiyan ülkeler dost ne bunların dışındaki ülkeler dost. Bizim böyle bir duruma düşürülüşümüzde bir plandır, bir plan gereğidir. Yani hristiyanlar haçlı zihniyetiyle kışkırtılıp müslümanlara düşman ediliyor ve onların müslümanları her yol ile imhasına

müsaade ediliyor, kapı açılıyor, vasat hazırlanıyor. Hindistan'da da durum böyledir, halbuki hintliler hristiyan değildir, onları da müşterek düşman odaklar kışkırtıyor. Dünyanın her yerinde böyledir. O halde bizim kültürel bir karşı taarruz içine girmemiz, sosyal psikolojileri düşünerek bu sahada bir karşı hücum, karşı harekete geçmemiz gerekir. İslâm bizâtihi güzel olduğuna göre İslâm hak yol olduğuna göre, dünyanın her yerinde ve müslümanlar davalarında haklı olduklarına ve müslümanlar zulme uğradıklarına göre, zalim karşı taraf olduğuna göre bunu dünyanın her yerinde anlatacak bir karşı çalışmaya geçmek lazımdır. Dostlar edinmek, müttefikler bulmak lazımdır. Bu Amerika'da olabilir, Avrupa'nın bazı ülkelerinde olabilir. Mesela müslüman bir İngiliz, kendi başına Bosna-Hersek'e gidiyor oradaki zulmü kamerasına alabiliyor, İngiltere'ye getirebiliyor, bunu çoğaltıp her tarafa yayabiliyoruz. Hiç olmazsa tek başına müslüman bir İngiliz bunu yapabilmiş. Müslüman İngiliz, müslüman Fransız, müslüman Alman, müslüman Amerikalı vardır, daha başkaları da müslüman olabilir. Binâenaleyh İslâm'ın tanıtılması ve yayılması

için var gücümüzle çalışmamız gerekmektedir. Bütün bunların hepsinin yapılması için büyük finans kaynaklarının bulunması ve şuurlu bir şekilde harekete geçirilmesi gerekmektedir. Bu da ekonomistlerimizin, finans ilmiyle meşgul olan kimselerin yapacakları işidir. Bu anlattığım meseleler ciddi ve güncel meselelerdir yani bizim ilk başta en önde konuşmamız meselelerdir, onun için böyle açılış konuşmasında bunları kendim uykumu kaçıran meseleler olarak gece gündüz düşündüğüm için size aktarmayı bir vazife bildim ve tek başına bir şey yapılamadığından, elbirliğiyle yapılabildiğinden bunları düşünelim, tedbirlerini beraber alalım diye size konuyu açtım. Allah *celle celalühû* bizi kulluğunda muvaffak eylesin. Bizi günahlarımızdan ve hatalarımızdan dolayı kahrına gazabına uğratmasın. Bizi düşmanlarla, kafirlerle tedip ve terbiye etmesin. Onların önünde hor ve zelil duruma düşürerek onların kamçısıyla sırtımızı kamçılattırmasın. Bizi dinimizde ve dünyamızda, evladımıza ve ailemizde fitnelere uğratmasın. Vazifesini şuurlu bir şekilde en güzel tarzda yapmayı hepimize ihtisası içinde basiret ihsan eylesin.

j. İlk İşimiz İslam'a Hizmet Etmektir

Hepimiz var gücümüzle, ilk mesleğimiz ilk işimiz müslüman olmak İslâm'a hizmet etmek olduğuna göre, neleri yapmamız gerekiyorsa onları en isabetle tespit edelim, Allah o basireti ihsan etsin. Tedbirleri almamızı nasip etsin. Elimizden nice insanların İslam ile müşerref olmasını nasip etsin, dünya üzerindeki nice yardım bekleyen müslüman kardeşlerimizin yardımlarımıza mazhar olmasını ve bu zulüm ve gadirden kurtulmasını nasip eylesin. Zalimlerin de cezalarının başlarında patladığını şu gözlerimize Allah görmeyi nasip eylesin. Sonunda bizi aziz eylesin. Sonunda bizi hem dünyada hem âhirette her yönden mutlu ve bahtiyar eylesin ve huzuruna sevdiği razı olduğu kul olarak varmayı nasip eylesin.

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

3 Cemâziye'l-Evvel 1413 / 30.10.1992

Söke/ Aydın

[Bütün DiĞER ÇEŞİTLİ KONUŞMALAR'a PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

SERVER
Kürsü